

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

■ Ziemas sudrabā rotājas vecais bērzs.

K.Gailuma foto

LAI CILVĒKIEM LABS PRĀTS!

Ziemassvētki atnākuši arī pareizticīgajiem un venticībniekiem, — tādā daļai mūsu lasītāju. Aizvadītājā gadā galvenokārt rakstījām par Aglonas baziliku un Romas pāvesta vizīti Latvijā. Tādēļ lasītāju uzmanībai varēja pait secen informāciju par ikonu zādzībām Moskvīnas venticībnieku namā un Lomu puse, fotoreportāža par dievnama celšanu Preiļos. Svetkās mums ir katram sava lūgšana.

Nav nevienas citas lūgšanas, kuru varētu skaitīt nepārtraukti jebkuros apstāklos, kā vien Jēzus lūgšana, kurā piesaucam Dieva vārdu.

«Kungs, Jēzu Kristu, Dieva Dēls, esi man grēciniekam zēlīgs!»

Garīgā prakse liecina, ka daudzi nepārtrauktās, tūrās lūgšanas meklētāji nonāk līdz Jēzus lūgšanai, neko nezinādami par baznīcas tradīciju. Vēlāk iepazīstoties ar to, šie laudis vēl vairāk stiprinās tiebā un atzinā.

«Stāsti man tu, ko mana dvēsele mīlē, kur tu gani...»

«Ja tu to nezini, tad ej pa ayu pēdām» (Zālamana augstā dziesma. 1.7-8) — tādu padomu dod Kristus tai dvēselei, kas viņu meklē.

Vai daudzi spēs atrast ceļu uz dzimtajām, bet sen jau pamestajām mājām (kopā ar nevarīgajiem kļuvušajiem tuviniekiem) Riebiņos, Makarovkā, Vilciņos, Moskvīnā un citviet mūsu puse? Un tad meklēs ceļu uz Dievnamu. Un cik viņu būs?

Cerību vieš jaunā dievnama celtniecība Preiļos. Netālu no pilsētas atrodas lielākā venticībnieku baznīca laukos, kurai pamati likti pirms simts septiņdesmit gadiem. Un tomēr ļaudis izšķūrās par labu jaunas baznīcas celšanai. Tās projekts tapis specializētā arhitektu darbnīcā Sanktpēterburgā. Visus ar baznīcas celšanu saistītos koordinācijas darbus veic Vasilijs Hrapunovs. Un pie tiem pieder gan materiālu sagāde, gan dokumentu saskaņošana un kārtošana, gan citi iepriekš neparedzēti darbi. Tieki vākti ziedoņumi.

Kādā no mācībām Makarijs Lielais saka:

«Kā podnieks, liekot traukus uguni, zina vajadzīgo karstumu, lai tie neplūstu, bet lai nepaliku arī neapdegusi un neizjuktu ūdeni, tā mums ir likto mērs rūdīšanai. Jo vairāk mēs ciešam, jo kļūstam izturīgāki un stiprāki. Un pēc tā prieka un miera, ko jūtām dvēseles dzīlumā arī pasaulīgājās bēdās, zinām, cik stipru roku Dievs pār mums tur un pieņem mūs par saviem ļaudīm.»

V.R.

Prieks ir sabiedriski pienākums

Preiļu rajonā ir vairāk nekā 120 bērnu invalidu vecumā līdz 16 gadiem. Tas ir daudz vai maz? Manuprāt, ļoti daudz. Cilvēkiem, kuriem laimējies sīkāk nezināt par šiem bērniem, grūti iedomāties, cik daudz sāpju, izmisuma, cerību un grūta darba ilgu gadu garumā slepjās aiz vārdiem — bērns invalids.

Jau otro gadu skolēnu jaunrades centrs sadarbībā ar Sarkanā Krusta organizācijas rajona nodaļu rīkoja Ziemassvētku eglītē rajona rūpju bērniem. Mazie kopā ar vecākiem, brāļiem, māsām ieradās mūzikas skolas zālē. Te pie viņiem atnāca pilsetas un lauku pelites, krustmātes Aija un Ilga, Ziemassvētku vecītis. Bērnus nevajadzēja skubināt ne uz rotaļām, ne dziesmām, mīklu minēšanu, viņi ar prieku daria visu. Lidzdarboties varēja arī brāļi un māsas, mammas. Tādā veidā bērniem jāsāk pierast pie sabiedrības un sabiedrībai — bez aizpriedumiem — pie viņiem. Ari sāpes kaut uz brīdi piemirsās. Bet vislielāko sajūsmu bērni izrādīja par Ziemassvētku vecīti un viņa lielo saldumu maisu, kas tika piepildīts ar devigu sponsoru palīdzību. Es zinu, ka tiem, kas dod, paliek devēja prieks, ko uz naudas svariem neviens never

nosvērt. Sponsorus laikrakstā «Novadnieks» jau nosaucām pēc labdarības koncerta. Bet vēl palīdzību saņemām no Preiļu 2. vidusskolas 12. un 4. g klasses audzēkniem, lauksaimniecības departamenta, rājona valdes.

Prieks ir sabiedriski pienākums. Šos vārdus ir teikusi Aspazija. Un vai var būt vēl cēlāks pienākums kā radīt prieka staru liktens piemeklētajiem?

No uzaicinātajiem 80 Preiļu un apkārtejo pagastu slimnīcām bērniem bija ieradusies apmēram puse, bet kopā ar saviem vadītājiem viņi piepildīja visu zāli. Daudzi no tiem, kas neieradās, slimojās ar saukstēšanās slimībām. Tomēr Ziemassvētku vecīša atstātās dāvanas līdz viņiem jau ir gandrīz nonākušas, pēc tām ierodas vecāki, kā tas bija teikts ielūgumos. Bet mēs, jaunrades centra darbinieki, esam aizdomājušies, par to, ka ir maz pāris reizes gadā sarīkot svētkus. Konsultējoties ar ārstiem, mēģināsim izveidot dažādus pulciņus, kuros slimie bērni varētu pilnveidot dažādas savas spējas.

Aija Caune,
skolēnu jaunrades centra
metodikē

LAUKU AKTUALITĀTES

Par agroservisa organizāciju privatizāciju

Zemkopības ministrijā rajonu lauksaimniecības departamentu vadītāji iepazīstināti ar ministra Jāņa Kinnas pavedi par agroservisa uzņēmumu privatizāciju. Tajā teikts, ka privatizācijai jānotiek atklāti un likumīgi.

Ministrs pieprasīja, lai privatizāciju stingri kontrolētu rajonu lauksaimniecības departamentu speciālisti.

Šajā sakarībā pirmdien notika pagastu priekšsēdētāju, lauksaimniecības biedrību priekšsēdētāju un piensaimnieku biedrību pārstāvju tikšanās, kurā apsprieda ar rajona agroservisa organizāciju privatizāciju saistītos jautājumus.

Paredzams, ka februāra vidū notiks akciju sabiedrības «Preiļu sizers dibinātāju sapulce.

Dienaskārtībā atkal lini...

Zemkopības ministrija gatavoja privatizēt Preiļu linu fabriku un citus linu pārstrādes uzņēmumus Latgalē. Gandrīz visus Latgales linu pārstrādes uzņēmumus uz sev izdevīgiem noteikumiem vēlas privatizēt firma «Rauts». Ir arī citi pretendenti.

Šajā sakarībā rajona lauksaimniecības departamentā notika domu apmaiņa ar pārējo Latgales rajonu zemniecības pārstāvjiem un rajonu lauksaimniecības departamentu speciālistiem.

Cik latu zemkopības pabalstišanai?

Tas, ka zemnieku saimniecību pabalstišanai no valsts budžeta 1994. gadā atvēlēs maz naudas, bija zināms. Bet ka tik maz — 214 tūkstošus latu, tas nu gan nebija gaidīts.

Ko zemniekiem iesākt, kā saimnieketi, būvēties, taisit ceļus? Vienīgais mierinājums — katrai nūjai ir divi gali. Ja ar vienu tiek pa pieri zemniekiem, iespējams, ka ar otru

«Novadniekam» šogad vairāk lasītāju

Saņemot parakstīšanās rezultātus 1994. gadam, bijām patīkami pārsteigtī — parasti janvāri (un arī jūlijā) lasītāju skaits, salīdzinot ar iepriekšējiem mēnešiem samazinās, lai pēc tam atkal pieauga, bet šoreiz izrādījās, ka jau ar 1. janvāri «Novadnieku» lasīs, kaut nedaudz, tomēr vairāk rajona iedzīvotāju nekā decembrī. Paldies par uzticību, un paldies arī pasta darbiniekiem, sevišķi — lauku pastniekiem, kuri organizēja parakstīšanos.

«Novadnieks» bija izsludinājis sava veida konkursu pasta nodalām, lai tās rosinātu rajona avizes pasūtīšanai, un noteicis trīs naujas balvas (katrā Ls 25) — vienu pilsētu un divas lauku pasta nodalām. Saskaņā ar ziņām, kuras mums sniedza «Preiļu pasts», tās saņems PREIĻU PILSETĀS, RUDZĀTU un UPMALAS pasta nodalas.

«Novadnieks»

Gadu mijas notikumi

Jaunais gads, mazš puisisis būdams, jādomā, gar Preiļiem aiztīpiņāja pa dienvidu vai ziemeļu pusēs mežmalām, neriskēdams doties tādā apšaudē, kāda gadu mijā valdīja pilsētā. Krāsainas rāketes, petardes, dažādi citi spridzekļi, blikšķi no visāda veida šaujāniem, troksnis, pulvera smaka... Krāsainas liesmas šāvās gan virs jumtiem, gan arī gar namu sienām, gan tieši no uz ietves noliktām uguņošanas ierīcēm.

* * *

Bet nevienam Ziemassvētku vecītim dzirkstis bārdā nav iekritušas. Preiļu ugunsdzēsības un glābšanas dienestā teica, ka bijis gan satraucoši skatīties ugninīgo jaungada sagaidīšanu. Tomēr 31. decembrī, 1. un 2. janvāri pa istainām dedzīm ir tikai vienu reizi, — jaungada naktī uz rīta pusi nodegušas saimniecības ēkas kādās Līvānu mājās. Degšanas cēloni tiek noskaidroti. Citādi svētki pagājuši mierīgāk nekā iepriekšējos gados.

* * *

Daudz uztraucošāk gada nogale un jaunā iesākums pagāja rajona centrālās slimnīcas uzņemšanas nodalā. Mašīnām ar sarkano krustu nācīes steigties ļoti daudzos izsaukumos. Bijis viens pašnāvnieks. Steigušies pie sirds slimniekiem un augstas temperatūras gadījumos. Bet visvairāk bijis to, kas saindējušies ar alkoholiskajiem dzērieniem. Slimnīcā nonākuši septiņi alkohola upuri.

* * *

Uz Līvānu slimnīcas uzņemšanas nodalā ātrā palīdzība drīz pēc gadu mijas ir nogādājusi virieti, kurš smagas traumas guvis mašīnas avārijā Rīgas ielā. Vairāk nekā iepriekšējos gados Līvānu medīkiem šajā jaungadā nācīes glābt tos, kuri saindējušies pārmērīgas alkohola lietošanas rezultātā. Tik nemierīgu Vecgadu nakti kā šoreiz Līvānu slimnīcas uzņemšanas nodalā neatceras.

* * *

Ar visskaistāko dāvanu jaunais gads iesākās preiļiešu Lielojuru ģimenē — nāca pasaulē pirmzīmītās dēlinš. Vienīgais trijās gadu mijas dienās visā rajonā. Puisis piedzima rajona slimnīcas dzemību nodalā. Bet Līvānu slimnīcas dzemību nodala ir slēgtā uz remonta laiku, un Līvānu māmiņām tikties ar stārkī jabrauc uz Preiļiem vai Jēkabpili.

Gadu mijas notikumus pierakstīja L.Rancāne

Aina Iļjina

VECGADA VAKARS «OSKAROS»

Vispirms par mājām

Kad zemnieks tīcīs pie saimniecības, viņam jāizdomā tai nosaukums. Viens izvēlas liepas, cits kļavas, trešs pakalnu vai leju — kas nu kuram raksturigākais šķiet apkaime, kas labāk piedien un sirdij tuvāks, labskanīgāks. Šai jaunsaimnieku ģimenei par vislabāko šķita savu saimniecību nosaukt tās saimnieka vārdā — par «Oskariem». Māja stāv netālu no paju sabiedrības «Ausma» un pagastu valdes kantora, bet reizē arī ciemata nomāle — tūlīt sākas nolaidens līdzenumis, viss ciemats paliek aizmugurē. Celtniecība izmaksāta pirms astoņiem gadiem, kad viņi vēlējās dzīvot atsevišķi no vecākiem, dibināt savu saimniecību. Zeme atrodas divus kilometrus attālu, tuvākajā apkārtne, kā tas daždien ir mūsdienu pārlīvētajos ciematos, iznācis tikai tādam nelielam sakņu dārzīnam.

Tad par saimniekiem

Viņi ir pieci: Oskars Dolģis, dzīvesbiedre Mārija, divas meitas — Eviņa, kura mācās 7. klasē, Gunta — piektajā, un pastaritās Armands — pirmajā klasē.

Bijuši laiki, kad Oskars, prasdamas brūvēt alu un sagādājis arī nepieciešamos rikus un inventāru, gatavoja šo tradicionālo zemnieku dzerienu, bet šoreiz bija nolēmuši iztikt bez tā. Ja nu kādu glāzi pašdarināta augļu un oğu vina. Sampanietis, protams, bija. Un — pats galvenais: mammaς ceptās piparkūkas, pīrāgi — bez tiem nekādi ģimenes godi nenotiek.

Un atskats uz bijušo

Gadu mijā parasti mēdz runāt par bijušo, vismaz to pieminēt, zīlēt nākotni, «lejot-laimes» — tas vairāk piedien bērniem, kuri tad arī ir galvenie izpildītāji māmiņas vadībā. Oskaram, kā jau praktiskākam cilvēkam, citas lietas prātā.

Negrībot bojāt svētu noskoņojumu, tomēr aprūnājos ar abiem «ielaijumi», jo zināms taču, zemniekam allaž acu priekšā viņa darbs un rūpes, viņa noskoņojums atkarīgs no tā, cik un kas ir klēti un kūti, ko var likt galdā un kā apgērbt saimi.

Ko par visu domā Marija

Saimniecība ir uz Oskara vārda un pastāv no deviņdesmit pirmā gada pavasara.

— Un kāds tad ir noskoņojums?

— Pirmos divus gadus gāja Joti labi, varejā nopelnīt ar graudiem, sevišķi otrajā. Šogad jau grūtāk, jādomā par kaut ko citu. Dzivojam centrā, pārāk aizrauties ar lopkopību nevararam. Mēģinājām audzēt dārzenus, bet tie nu ir lēti.

— Jūsu saimniecība ir kādus divus, pat vairāk kilometrus no mājām, vai tas nav par grūtu?

— Divdesmit četri hektāri ar visu mežu, mantojums no Oskara vecātēva. Četri hektāri bija meža, bet to savā laikā stipri paretināja kop-saimniecība, neskarta palikusi tikai tāda kupsīņa — cits būs jā-

ataudze, sējām rūdzus, no vasarājiem miežus, bija arī auzas, bet tās neapdedotas mūsu zemītē.

— Traktors jums ir — MTZ-52, kombainu nemana. Kā tad novācāt rāzu?

— Piekabes inventārs zemes apstrādei pilns komplekts, bet labības kombaina nav. Pašiem pirk — dārgs prieķis. Miežus mums nopļāva tikai 29. septembrī. Pārāk daudz tas neizmaksāja, paju sabiedrība, kam ir šī tehnika, saprot zemniekus. Graudaugi bija labi auguši, bet kad tāk velu kūla, daļa bija sadīguši. Saproto arī paju sabiedrību — kombaini veci, nolietoti.

— Laikam daudz audzējat dārzenus — pie mājas tika manitas skaitas kāpostgalvas...

— Šogad bija tā, ka tās pilnīgi nekur neņēma preti, arī tagad joti maza cena. Skābešanai mums nav trauku, nav arī telpu uzglabāšanai. Kartupeļu bija divi hektāri, nedaudz realizējām, pārējie tā arī stāv.

Dialogs ar Oskaru

— Kā jūs, saimnieks, raugāties uz visu?

— Patiesām, šogad diezgan knapi bija. Pārdevām tikai divas tonnas kartupeļu, bet palīka krietni vairāk. Esmu sadūšojies ar tiem doties uz Rīgu, jo uz vietas nav iespējams realizēt. Mani neapmierina cenas. Kāpostu mums bija pat vairāk, nekā spēja iepirkīt visi ieinteresētie mūsu līdākajā pilsētā Preiļos. Ar tiem radās zināmi zaudējumi, bet ko tur var darīt — tāda ir zemnieka dzīve, jo tu nezini, kur kas nozūs, kur noputēs...

— Saimniece minēja, ka pie jums perspektīva varētu būt cūkkopība...

— Varbūt. Mēs no savas saimniecības vēl varam realizēt kādas sešas galā — arī jāmeklē turgus ārpus rajona. Krājumos mums ir 10-15 tonnas graudu — tāpat jāmeklē pircējs, jo pašu vajadzībām pieteik arī bez tām.

Kādu laimi gribat izziļēt?

Ir jau tā, ka katrs pats savas laimes kalējs, bet tomēr?

Oskars: gribu nopirkāt jaudīgāku traktoru — MTZ-82 ar abiem velkošajiem tiltiem, līdzekļi tā kā jautu. Ar kapurķēžu traktoriem, lai arī mums ir smaga zeme, strādāt neparrocīgi. Gribu būt vērienīgāks, kā jau zemniekiem pieklājas, papildus tātik pie 16 hektāriem.

— Tie, tā sakot, tuvākie mērķi, bet perspektīvā?

— Atvainojiet, par nākotni visai miglains prieķīstās. Gribētos, lai valdība laukaimniecībai dod konkrētu programmu, gan jau mes zemnieki, paši atrādisim «savu nišu». Vēl mūs neapmierina lielie transporta izdevumi: ja nevaram savus rājojumus realizēt uz vietas vai tuvumā, tad lai nav tik dārgs ceļš vešanai uz citurienu.

Marija: nākamajā gadā jau tāpat būs viss tas pats jājēs un jāaudzē. Neesam maza ģimene, bērni aug un visa vajag vairāk. Gribētos, lai par mums vairāk domā valdība, nelaiž valsti tādas preces, ko varam paši ražot. Zemnieki varētu kooperēties un padomāt par kādas laukaimniecības produktu pārstrādes organizācijas veidošanu...

Epiloga vieta

Autors nemeklēja ipašu labklājības aplaimotu zemnieku ģimeni, bagātu vai ar kādām citām ipašībām pārāku par citām, bet ie-priekšējais nodoms bija tikai tāds: visi kritīzē visu, ko var, sevišķi laukaimniecību, viss atlīk, ka sava daļa likstu un nelainju tai ir, bet vai kāds zemnieks ar ģimeni var dzīvot, ja vēlas strādāt un laimes zīlēšana vienam nav galvenais? Pir-majās mājās netālu no Saunas pagasta Priekuļos tad nu bija tā.

A.Rancāns

Attēlā: «Oskaru» saimniece Marija.

J.Silicka foto

Ak, šie nabaga bērni!

Mūsdienīgs pagasta centrs: tukšā stāv paju sabiedrības kantoris, paceļas Līvānu māju puduris un vairākstāvu nami, sen visiem labi zināmās patēriņā biedrības veikals un netālā mazā zināmas privātas bodītes, pie kurām barīnš vieglo automašīnu, netālu redzama pusizjauktā lopu novietne, kura nesen lepni saucās par lielfermu, citā nomālē tāda pat cūku ferma. Tā gadījās, ka pagasta namā bija pusdienu pārtraukums, darbinieki aizgājuši mājās un durvis noslēgtas. Jāpagaida. Driz piebrauc ar zirgu VINŠ un VINA. Viņš iet uz veikalā zvanīt, lai taču kāds, drīzāk nāk, jo tālu braukuši, par zirgu un ragavām maksāts, mājās jābaro lopi. Atnāk un paziņo: iešot preti, zinot, kur dzīvā pagasta sekretāre.

VINA sūdzas, ka garajā ceļā nosalusi. Un tad bez ievada iesāk savu monologu: trīsdesmit gadus strādājusi par slaucēju kolhoza fermā, sabiegusi veselību, tagad audzinot un skolojot divas mazmeitīnas, sesiās un pirmās klasēs skolnieces. Iši pirms Ziemsvētkiem ieradies skolas direktors un policists, strostējuši, ka bērni neapkopti un nepabaroti. Uz eglīti abas sapucējusi kā enģeļus, saāvusi lakotās kurpes. Viņai savā bērnībā gan bijis jāizteik ar vīzem un koka tupelēm. Viena meita dzivojot Preiļos, audzinot dēliju, tā esot laba, bet šī gan neizdevusies, tās ģimenes lietās jāiejaucas policistam un direktoram. Nē, dzert nedzerot, bet slinkā, tālab teikuši, lai pabalstu par mazmeitām saņemot vecāmātē. Tās esot labas, pirmklasniecīte protot pati noadīt cīmduš un zeķes.

Kad tas viss bija izstāstīts, runīgā vecmāmiņa man pajautāja: no kurienes un kāpēc nepazīstot, jo te viņai visi pazīstami? Atrunājos, ka nejaušs garāgājējs. Kādu laiku valda klusums, tad atkal skan bēdu stāsts par sliktu meitu un labajiem mazbērniem. Lūk, sapemšot tos divdesmit tūkstošus repšķi, ko pagasts piešķirīs kā pabalstu (latos saukt negribot, repšķos lielākā summa), sapirkot vejas pulverus un ziepes, kādu našķi. Meitai gan nedošot naudu, varbūt tikai kādu krikumiņu...

Būtu jau gandrīz trešo reizi notāktais, ka nejaušs garāgājējs, kādā laiku valda klausums, tad atkal skan bēdu stāsts par sliktu meitu un labajiem mazbērniem. Lūk, sapemšot tos divdesmit tūkstošus repšķi, ko pagasts piešķirīs kā pabalstu (latos saukt negribot, repšķos lielākā summa), sapirkot vejas pulverus un ziepes, kādu našķi. Meitai gan nedošot naudu, varbūt tikai kādu krikumiņu...

Būtu jau gandrīz trešo reizi notāktais, ka nejaušs garāgājējs, kādā laiku valda klausums, tad atkal skan bēdu stāsts par sliktu meitu un labajiem mazbērniem, bērniem? Ar to viņi nogrekojušies; lai civilizētā laikmetā staigātu netirī, noskranduši, ar vīzem kājas un izsalīšuši.

Vai tāda svēta lieta, kā valsts palīdzība, jānoslicina alkoholā, vēl lielākas padarot to ciešanas, kuriem tā domāta, bet lidz kuriem nenonē?

Tās ir sen zināmas patiesības, ka mūsu katra cilvēcīskums prasa rūpēties par bērniem un nav vajadzīgs tikai reizi gadā sapost viņus par enģeļiem, uzaut lakovas kūpes. Viņus vērākā ūdens jāaprūpē katru dienu, jāpalīdz augt un attīstīties. Tāda ir mūsu sūlība un arī uzdevums. Un vai nebūtu laiks atteikties no tik milzīgas alkoholisma pielūgsmes, verdzīkas padēvības tam, postot un graujot ne vien savu, bet vairāk jau bērnu dzīvi?

Uz kādu nākotnes Latviju tad ejam?

A.Rancāns

Ar futbolu — viiss kārtībā!

taču no optimistiskām lietām un prognozēm gribu pāriet uz mazāk patīkamām lietām. Gada nogalē kļuva zināms, ka šoziem nekuriņās «Cerības» sporta zālī un pārtrauks finansēšanu līdzekļu trūkuma dēļ...

Tā, lūk, iznāk, ka viss, ko gadu gaitā esam darījuši, cēluši un veidojuši, vienā brīdi sabruk! Vēl vairāk — mūsu bērniem praktiski tiek liegti iespēja nodarboties ar sportu, jo būsim reālisti — cik ilgi trenēties aukstā zālē! Pie tam šādā situācijā tiek nobādīts sporta klubs, kuram republikā lidz šim ir bijusi laba reputācija.

Nākamgad komanda spēlē Latvijas meistarsacīkšu pirmajā līgā. Tas nozīmē, ka būs jāspēlē ar spēcīgākiem pretiniekiem un šajā situācijā jāprot sevi parādīt. Tāpēc priekšā spriegs trenētu process, un, protams, vajadzīgs speciālbalvu kā labākajam spēlētājam.

Arī Vladimirs Fjodorovs, Intars Vai- vods, Dmitrijs Grigorjevs, Vladimirs Litvakovs, Vadims Unžakovs priekšāja par labu spēli. Komandu stiprāku dažādu arī Līvānu jaunieši — Andris Vai-kulis, Andris Doropoļskis un Deniss Levanovskis. Deniss Levanovskis ir republikas izlases kandidāts. Nopietni trenējoties, viņam ir izredzes pēc atlases sacensībām iekļūt izlases un doties uz Eiropas čempionātu, kur Latvijas futbolisti cīnīsies ar Spānijas un Horvātijas komandām.

Komandā labākais uzbrucējs bija Vladimirs Fjodorovs, kurš «Vārpas» meistarsacīkštēs guva 16 vārtus.

Par sporta biedrības «Vārpas» mei-

stācīku uzvārētāju kļuva «Cerības» pieaugušo komanda, «Lauku Avizes» kausa tā ieguva 2., bet «Latgales spēlēs» — 3. vietu. Arī tas ir pānākums. Tāpēc gribas pateikties spēlētājiem, kuri, neskatojies uz problemātisko ikdienu, tādā daudz brīva laika ziedoja komandai, lai sagatavotos sezonai, katrai spēlei un turnīram.

Sosezon labi spēlēja Valērijs Kirilovs, Vitālijs Turčinskis, Aivars Kurmis. Kā allaž labā sportiskā formā bija arī Vladimirs Martinovs, Edgars Rubenis, Vladimirs Poļakovs, Imants Babris un Uldis Udrasols.

Nākamgad komanda spēlē Latvijas meistarsacīkšu pirmajā līgā. Tas nozīmē, ka būs jāspēlē ar spēcīgākiem pretiniekiem un šajā situācijā jāprot sevi parādīt. Tāpēc priekšā spriegs trenētu process, un, protams, vajadzīgs speciālbalvu kā labākajam spēlētājam.

Nākamgad komanda spēlē Latvijas meistarsacīkšu pirmajā līgā. Tas nozīmē, ka būs jāspēlē ar spēcīgākiem pretiniekiem un šajā situācijā jāprot sevi parādīt. Tāpēc priekšā spriegs trenētu process, un, protams, vajadzīgs speciālbalvu kā labākajam spēlētājam.

Pēc Jānā gada sāksies Latvijas meistarsacīkštēs minifutbolā. Gribas ticēt, ka šis un citas sacensības notiks. Jo mūsu klubu tācu saucas — «Cerība».

Nobeigumā gribu pateikt paldies visiem, kuri mums ir palīdzējuši.

V.TOČKO,
futbola treneris

Par to Joahims Zīgerists ir pilnīgi pārliecināts:

Pie gudras politikas nevienam Latvijā nebūtu jācieš trūkums

Vēl tagad savu acu priekšā redzu vinu sejas. 1992. gada Ziemassvētku vakarā zupas virtuvē Rīgā: veci, izsalkuši cilvēki. Nevienam vien mugurā skrandas, apavi nodiluši. Vienīgi vinu acīs salasāms, ka daudzi no viņiem pieredzējuši arī labākus laikus. Pacietīgi viņi stājas garajā rindā un gaida savu kārtu. Es palidzu izdalit ēdienu, un vēlāk visi kopā pie viena galda paēdam vakariņas. Es negribu, lai kaut vienam cilvēkam būtu jākaunas par to, ka viņš stāvējis rindā pēc silta ēdiena. Jākaunas ir tikai tiem, kas ir vainigi un atbildīgi par šādiem apstākļiem Latvijā: komunistiem un viņu pēctečiem mūsdienu valdībā un parlamentā. Viens gads ir pagājis, un atkal Ziemassvētki ir klāt. Tagad zupas virtuvē Rīgā vairs tikai trīsrez nedēļā izsniedz ūdenainu zupu. Bet tur jau manā palīdzība it kā vairs nebija vajadzīga... Tas ir raksturīgi stāvoklim visā Latvijā: nekas aizgājušajā gadā nav uzlabojies, itin nekas. Cilvēkiem iet vēl grūtāk. Bagātnieki klūst arvien bagātāki, nabagi - arvien nabagāki. Valdošo sirdis ir kļuvušas vēl aukstākas. Egoisms svin triumfu, lielāku nekā jebkad. Katrs pats sev ir tuvāks.

Par šo zinu var priecāties visa zeme

Valsts svētkos Rīgā un Jelgavā savā pirmajā runā latviešu valodā izteicu šādu tēzi: "Pie gudras politikas nevienam šai zemē nebūtu jācieš trūkums. Ja es būtu valdības galva, es nākamo divu līdz triju gadu posmā ierosinātu Vāciā, Amerikā un pārējā Rietumu pasaulē plaša apjoma palīdzības akciju Latvijai. Sādā veidā varētu iegūt tik daudz humanitārās palīdzības, ka nevienam cilvēkam vairs nebūtu jācieš bads, jāsalst vai jāstāigā skrandās. Lidztekus šis laiks ir jāizmanto, lai ar pievilcīgiem nodokļu likumiem un gudru saimniecības politiku tādā mērā ieinteresētu Rietumu investorus, ka Latvija atkal kļūtu par Baltijas Šveici." Valdības pārstāvji, kam no saimniecības lietām nav nekādas jausmas, par sadu domu zobojas. "Mūžības", viņi teica. Bet tagad viņi piepeši apklausuši. Kapēc?

No Vācijas uz Latviju rīpos milzīgas smagās mašīnas ar palīdzību

Pēdējās trīs nedēļās esmu apmeklējis desmitiem vācu uzņēmēju, izsūtījis vairāk nekā 20 000 vēstuļu! Visur lūdzu palīdzību Latvijai. Ar kādiem rezultātiem? Līdz šodienai esmu varējis savākt apavus, apģērus, zāles, pārtiku un cita veida palīdzību apmēram 2 miljonu vācu marku vērtibā. Es niecīgs latviešu deputātēs, pie tam būdams opozīcijā. Un šis tikai bija mēģinājums, ar kura palīdzību vēlējos pierādīt savu teoriju par iespējamām Latvijas attīstību, kā arī reālipalīdzēt cilvēkiem. Katru nedēļu tagad no Vācijas pienāk līdz malām piekrautas smagās mašīnas, kas uz Latviju transpōtē palīdzības preces. Vai jūs varat iedomāties: ja es, būdams parasts opozīcijas deputāts, esmu varējis sagādāt palīdzību šādos kvantumos, ko gan varētu panākt valdība, ja tā patiesām nopietni gribētu cilvēkiem palīdzēt?

Dodu jums savu vārdu: šī palīdzības kampaņa pēkšni neapsīks

No šīs valdības un šī parla mentīva palīdzība Latvijas

saimnieciskā stāvokļa uzlabošanai nav gaidāma. Viņiem trūkst gan saprāta, gan sirds. Kad lūdzu, lai man piešķir noliktavas telpas milzīgo humanitārās palīdzības kravu uzglabāšanai, nesaņēmu ne mazāko palīdzību. Saeimas Sociālo un darba lietu komisijā tas vienīgi izraisīja šādu diskusiju: pieņemt vai nepieņemt šo palīdzību... Te katrs komentārs ir lieks. Tur viņi sēž parlamentā, vairums šādā pacērku, rāda svarīgu seju, saka lielus, tukšus vārdus - un iekasē savu naudu. Bet kas no visa tā tiek tautai? Tukšs gaiss - nekas cits. Un tie nedaudzlie labie cilvēki, kas strādā Latvijas labā, vispār netiek uzskaitīti. Tikai viena vienīga iemesla dēļ pieņemt Saeimas deputāta mandātu: es gribu cilvēkiem palīdzēt un šo zemi pārmainīt no pašiem pamatiem. Es gribu panākt, lai visi cilvēki te var dzīvot mierā un bez rūpēm - visi. Šis ir mērķis, kādu esmu nospraudis kā parlamenta deputāts savam darbam.

Pienemēt šo manu solījumu: savu palīdzības kampaņu Latvijai no Rietumu zemēm izvērsīšu par plašāko pastāvīgo palīdzības pasākumu, kādu šī zeme jebkad ir pieredzējusi. Šī nebūs vienreizēja palīdzības akcija uz Ziemassvētkiem. To apsolu visai tautai.

Labklājība, drošība un miers visiem

Tas ir skaids: pat tā es nespēju mazināt trūkumu visā Latvijā. Bet es šai valdībai katru dienu varu aprādīt, ko tā nedara un ko varētu darīt. Es varu rādīt piemēru, kam citi var sekot. Es esmu pārliecināts, kā pēc diviem gadiem latviešu vēlētāju vairākums man dāvās savu uzticību. Tad realizēsu savu politisko programmu: Labklājība, drošība un miers visiem.

Ziemassvētkus es svinēšu ar saviem draugiem Zemgalē

Ziemassvētkus svinēšu Jelgavā kopā ar 800 labiēm Zemgales ļaudim. Uz šim svinībām Jelgavas Kultūras namā pieteikšies vairāk nekā 5000 cilvēku. Lūdzu saprotiet, ka Kultūras namā diemžēl nav vairāk vietu, tāpēc pēc labākās gribas nevarējam pieņemt visus. Šajās Ziemassvētku svinībās kopīgi pateiksimies Dievam, ka Latvijai atkal ir dota jauna cerība un ka neesam tikai tumsas ielenkumā. Dievs ir mūsu pusē.

Skaidri vārdi Latvijas krieviem

To visi zina: ja pie manis nāk trūkumcietēji, es neprasu pēc tautības vai tīcības piederības. Tā tas būs arī nākotnē - vienalga ko par mani raksta. Tas mani šā vai tā neinteresē. Jo jaunāk par mani raksta, jo vairāk cilvēku pie manis nāk. Toties mani satrauc, ka vairāk nekā 80 procentu Latvijā dzivojošo krievu, kas varēja piedalīties Krievijas parlamenta vēlēšanās, nobalsojuši par komunistiem vai pilnīgi ārprātīgo Žirinovski. Mierīga sadzīvošana latviešu un krievu starpā Latvijā ir iespējama tikai tad, ja gan krievi, gan latvieši izšķiras par demokrātiem, nevis par vecajiem komunistu noziedzniekiem un jaunajiem fašistu demagogiem, kas cilveci atnesis tikai nelaimi.

Ja iztēlojos, ka Latvijā dzivojošie krievi šeit iegūtu vēlēšanu tiesības un nobalsotu līdzīgi: tas nenovēršami nozīmētu Latvijas bojāeju. Tāpēc nopietni aicinu visus Latvijā dzivojošos krievus: novēršaties no komunistiem un fašistiem!

Jaunajā gadā kāršu šūpuli plašai pilsoņu iniciatīvai

Šo valsti iespējams pamatos pārmainīt tikai tad, ja pazūd korumpētie politiķi, birokrāti un partijas. Nākošgad es kāršu šūpuli plašai pilsoņu kustībai, kurā jāapvieno Latvijas labākie spēki - kā sievietes, tā vīrieši. Nevis tādi,

Rakstiet Joahimam Zīgeristam. Viņš Jums noteikti atbildēs.

Joahims Zīgerists: Pēc diviem gadiem Latvijā būs pilnīgi cita valdība.

kas ieinteresēti savas karjeras izvēršanā, bet gan tādi, kas Latvijai vēl tikai labāko.

Šo pilsoņu iniciatīvu kopīgiem spēkiem izveidosim par specigu apvienību un pēc diviem gadiem ar to piedalīsimies vēlēšanās. Jau kopš vairākiem mēnešiem es strādāju pie šī mērķa un es to istenošu. Nākošajās vēlēšanās godīgi cilvēki Latvijā pārņems valdību. Nav pamata pesimismam. Latvijai patiesām ir nākotne.

Bet mums ir jāstrādā, nevis jāpadodas. Ja jūs esat ieinteresēti pilsoņu iniciatīvā un turpmāk vēlāties uzzināt vairāk par to, lūdzu,

izgrieziet kuponu un nosūtiet uz manu adresi. Lūdzu, saprotat, ka var pait ilgāks laiks, līdz Jūs sasniegs mana atbilde. Katru dienu saņemu līoti, līoti daudz vēstuļu. Visas tiek rūpīgi izlasītas un uz tām atbildēts. Bet tas prasa laiku.

Laimīgu Jauno gadu!

Dievs, sargi Latviju!

Jūsu

Joahims Zīgerists,
Saeimas deputāts

Joahimam Zīgeristam
Gertrūdes ielā 64,
Rīga, LV 1011.
Tālr. 283283.

Mani interesē Joahima Zīgerista paredzētā pilsoņu iniciatīva, kas pēc diviem gadiem Latvijā veidos valdību. Lūdzu piesūtiet man regulāri bezmaksas informāciju:

Vārds _____

Uzvārds _____

Adrese _____

(Lūdzu rakstīt skaidri, salasāmi)

Lūdzu, pievienojiet arī to radu vai draugu adreses, kuri arī vēlētos saņemt šādu informāciju.

Zīnas no policijas

Preiļu policijas iecirknis

• 2. decembrī saņemts iesniegums no Aizkalnes pagasta Kalvānu iedzīvotājas H.L., ka pie viņas mājās ieraides J.M. un, kārēt saimnieki guļuši, no skapja izzadzis drēbes. Minētais J.M. 16. decembrī šī paša pagasta Raudavka nozaga V.B. piederošu magnetofonu. Vainigais aizturēts, ie-rosināta kriminālieta.

• 3. decembrī Riebiņu pagasta iedzīvotāju J.S. piekāvis J.R. Vainigais saukts pie atbildības.

• 6. decembrī aizdzīts traktors MTZ-82, kas atrādīs pie mājas Preiļos, Rēzeknes ielā 19. Vainigais, preiliets G. aizturēts, ierosināta kriminālieta. Aizkalnes pagastā no P.B. piederošā šķūpa pāzušas 100 loksnes ūdens. Turpinās krāsināt metāla zādzības. No 5. līdz 6. decembrim Aizkalnes pagasta Gaigolavas kompleksā izjauktais elektriskais transformators.

• 7. decembrī Riebiņu dzīvokli atrasts S.J. liķis bez vardarbības pazīmēm.

• 9. decembrī Sījukalna pagasta Opolūs iedzīvotājs A.B. piekāva savu dzīvesbiedri, par ko sauktis pie administratīvās atbildības.

• 10. decembrī rajona centrālajā slimnīcā nomira D.K., kurš šeit tika nogādāts ar smagiem miesas bojāumiem no savas dzīvesvietas Silajānu pagasta Kostigos. Nāve cēlonis — vardarbība ķīmenes skandāla laikā.

• 12. decembrī no SIA «Stabulnieki»

ki cūku fermas pazuda sīveni. Ar vietējo iedzīvotāju palīdzību atrastu vainigie — arī vietējie, ierosināta kriminālieta. No privātpoļklinikas Preiļos pazudis magnetofons «Majak» ar kaseleēm. Notiek izmeklēšana. No pagrabā Preiļos, Rancāna ielā 1 nozagti zvejas riki, elektroierices. Vainigie — neplingadigie noskaidroti, manta atdata.

• 13. decembrī no mājas pagalma Preiļos, Liepu ielā 1 aizdzīta automašīna — žigulis. Mašīna sameklēta, vainigais noskaidrots. Nakti uz 13. decembrī uzlauztas kiosks Rēzeknes ielā, nozagtas precēs 80 latu vertībā. Vainigie noskaidroti, tie izrādījās Sutru pagasta iedzīvotāji, kuru rēkinā bija arī citas pēdējā laikā notikušas zādzības ar ielausānos. Arestēti, ierosināta kriminālieta.

• 14. decembrī zemessargi Stabulniekos atklāja, ka notiek ielausāns privātā veikalā. Sadarībā ar policiju aizturēti divi vietējie iedzīvotāji, ierosināta kriminālieta.

• 15. decembrī Vecvārkavā Ļivānieši A. bija organizējusi nelikumīgu tirgošanos ar dažādām precēm. Tās tika konfiscētas.

• 16. decembrī no V.U. garāžas Preiļos, Liepu ielā tika aizdzīta automašīna IZ-2715. Tājā pašā nakti tika uzlauztas vēl sešas garāžas Liepu ielā, apzagtas vai sabojātas tajās esošās automašīnas. Nozagtā automašīna atrasta, notiek izmeklēšana.

• 17. decembrī caur logu apzagts dzīvoklis Preiļos, Upiša ielā 20. Riebiņos konstatēta nelikumīga tirgošanās ar rūpniecības precēm. No pārdevēja K. preces konfiscētas.

• 18. decembrī apzagta V.K. mašīna, kas atrādās Riebiņos pie mājas Dārzu ielā. Notiek izmeklēšana.

• 19. decembrī F.D. Preiļos, Saules ielā 4 atrada sava dēla liķi bez vardarbīgas nāves pazīmēm.

• Nakti no 17. uz 18. decembrī Aizkalnes pagasta Daugaviešos no S.T. kūts pāzuda divi sīveni. Vainigie — divi vietējie iedzīvotāji atklāti, ierosināta kriminālieta.

• 20. decembrī privātveikalā «Erato» konstatēta viltota 50 santimūmoneta.

• 21. decembrī apzagta V.P.R., ka kempingā pie Cīrišu ezera no viņa automašīnas VAZ-2105 nozagti četri ritepi un akumulators. Notiek izmeklēšana.

• 22. decembrī apzagta V.I. dzīvokļa Preiļos, Pils ielā 8-2 pāzuda 15 lati.

Vainigais zināms, bet tiek meklēts.

• 23. decembrī apzagta V.I. dzīvokļa Preiļos, Rancāna ielā 5, bija nozagta hidraulisko domkratu un atslēgas. Pēc tam ar šo domkratu tika ievērojās izcelt durvis S. piederošajai garāžai Preiļos, Liepu ielā. Vainigie ir

divi brāji P. no Silajāniem. Viņu rēķinā arī citas zādzības. Abi arestēti.

• Atklāti noziedznieki, kas Riebiņos apzagā zirgu audzētavas noliktavu. Tie izrādījās pašu pagasta jaudis. Ierosināta kriminālieta.

Aglonas policijas iecirknis

• 5. decembrī saņemts iesniegums, ka no Peleču kultūras nama pāzudis magnetofons un pastiprinātājs. Notiek izmeklēšana.

• 7. decembrī rajona centrālajā slimnīcā ievietots E.V., kurš bija saindejies ar alkoholiskajiem dzērieniem. Slimnīcā viņš mira.

• 10. decembrī saņemts iesniegums no P.R., ka kempingā pie Cīrišu ezera no viņa automašīnas VAZ-2105 nozagti četri ritepi un akumulators. Notiek izmeklēšana.

• 11. decembrī uzlauztas Aglonas pagasta kultūras nama durvis. Vainigais noskaidrots. Par huligānismu saistīts administratīvais protokols, zādējumus vainigais atlīdzinājis.

• 18. decembrī A.G. zipoja, ka uzlauzta un apzagta Sanktpēterburgas iedzīvotājam J.Makijevskim piederošā vasaras atpūtas māja. Notiek izmeklēšana.

• 24. decembrī uzlauztas Aglonas pagasta kultūras nama durvis. Vainigais noskaidrots. Par huligānismu saistīts administratīvais protokols, zādējumus vainigais atlīdzinājis.

• 27. decembrī pulksten 4.30 Aglonas eksplodēja bērnudārza katlu māja, Kurinātājs M.M. gāja boja.

Pārdod

nelielu māju ar saimniecības ēkām Ļivānos, Ļivānu ielā 12 (ir labs dārzs, zeme 1200 kv.m) un 2 garāžas. Zvanīt 44189 no 8 līdz 20;

* * *

apbūves gabalu Ļivānos ar saimniecības ēkām un nepabeigtiem pamatiem. Tālr. 44372;

* * *

garāžu Preiļos. Tālr. 23686;

* * *

kazas. Tel. 37518;

* * *

māju Ļivānos. Tālr. 43112 pēc 18;

* * *

jaunu traktoru URSUS par Ls 1500, VAZ-2103 par LS 500. Tālr. 24455;

* * *

VAZ-2101. Tālr. 21521;

* * *

OPEL ASCONA-C, 1983.g., 1,6 kub.cm, lūka, \$ 2400, OPEL RECORD, 1986.g., 2,0 kub.cm, lūka, farkops, automātiskā ātrumkārba, \$ 2800, BMW-520, 1980.g., 2,0 kub.cm, ideālā kārtībā, \$ 1500, VAZ-2102, 1984.g., \$ 1000. Tālrnis 23707, 21755.

Pērk

šampanieša pudeles. Tālrnis 44125 pēc 18;

* * *

autobusu braukšanas kārtībā (20-25 vietas). Ir variante. Tālr. 8-239-41103, 42576.

Maina

labu VAZ-2106 pret līdzvērtīgu RAF-2203. Tel. 37590 Sījukalnā;

* * *

trīsistabu dzīvokli Preiļos pret diviem dzīvokļiem. Tālr. 21521.

Izīre

dzīvokli Preiļos. Tālrnis 54605.

Dažādi

pazaudēti R.Kokina dokumenti. Atradēju pret atlīdzību lūdz zvanīt 21294.

Выражаем глубокое соболезнование Галине Шатовой и всей семье в связи с трагической смертью Александра ШАТОВА.

Семья Мухи.

Обо мне горюйте, да не очень. Не печальтесь, что я мало жил. Я вам оставил дни и ночи, Небо, землю — все, что я любил.

Л. Васильев

Выражаем глубокое соболезнование Анне Ермоловой в связи со смертью БРАТА. Коллектив Прейльской СПМК.

To melno sāpi svešam neizstāstīt, To bēdu nepacelt, kas sirdi spiež.

Izsakām līdzjūtību Antonīnā BORSKAS tuviniekiem, viņu smiltājā izvadot. 2. sekcijas kaimīni

Kādēj sirds tu aprimusi, Vēl tik maz zem saules iets? Skumju brīdi esam kopā ar skolotāju Gaidu Ziedu, DĒLU smiltājā izvadot. Livānu 1. vidusskolas kolektīvs

PALDIES
par Jūsu dziedātām dziesmām
gan rīta, gan vakara steigā.
*Sveicam Saunas etnogrāfiskā
ansambļa kolektīvu
40 gadu darba jubilejā.*

Saunas pagasta valde

Peleču pagasta valde
joprojām
realizē firmas «Roms»
piedāvātās akmenēgiles.
Iespējama piegāde.
Tālr. 55635, 55690.

Šī gada 18. janvārī plkst. 9 paju sabiedrībā «Sījukalns» notiks atsevišķu objektu izpārdošana.

Pieteikties līdz 10. janvārim pie sekretāres.

SIA «Karīna» turpina sniegt transporta pakalpojumus ar

- mikroautobusu (benzīns) — 1,5 t,
- mikroautobusu (dizelis) — 2,5 t,
- GAZ-53 furgons — 4 t,
- GAZ-53 pašizgājējs — 4 t,
- ZIL-130 furgons — 6 t,
- ZIL-130 furgons un piekabe — 10 t.

Tel. uzziņām 22506 no 8 līdz 19, 24443 vakaros.

16. janvārī RKN plkst. 18 grupas «BĀZE-7» koncerts.
Piedalās: Olga Rajecka-Migliniece,
Aigars Grāvers, Jolanta Gulbe u.c.
Ieejas maksa Ls 1.
Billetes pārdos no 10. janvāra RKN
darbdienās no plkst. 9 līdz 17.

NOVADNIEKS

Izdot Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks» REDAKTOtrs PETERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Tālr. 22059, 22154, 21996, 21985.
PASŪTIJUMA INDEKSS 68169.

© Pārpālešanas un cītešanas gadījumā atsauce uz «Novadnieku» obligata.

Reģistrācijas apliecība № 1018.

Iespējīs Daugavpils tipogrāfijā Daugavpili, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedloksne.

Metiens 4972 eksemplāri. Pas. № 24